

Romeinen 1:18-32

Gemeente,

We hebben net het hoofdpunt, de samenvatting van de Romeinenbrief gehad. In 1:16-17 heeft Paulus dat geschreven: het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid. In het Evangelie van Jezus Christus openbaart God Zijn rechtvaardigheid. Namelijk: dat hij die Zelf geeft. Dat Hij in Jezus Christus rechtvaardigheid/volmaaktheid geeft. Hij eist die van ons. Laten we zeggen een parel. En: in Jezus Christus geeft Hij die ook Zelf aan zondaren. In Jezus Christus Die de straf op de zonde droeg, Die de wet helemaal hield volkomen en volmaakt. Dat is die parel. En dat geeft God aan zondaren. Daardoor worden zondaren zalig. Dat is het enige middel om zalig te worden. Dat gaat Paulus in hoofdstuk 3,4,5,6,7,8 nog uitvoerig uitleggen en laten zien.

Dat Evangelie van deze Jezus is het enige redmiddel voor zondaren. Niemand kan zonder. Niemand. Want kijk eens, zo gaat Paulus nu eerst verder, kijk eens hoe mensen eraan toe zijn. Kijk eens hoe mensen eraan toe zijn die nooit van het Evangelie hebben gehoord.

En dat is een punt waar best wel eens over gedacht wordt. Hoe zit het met al die mensen die het Evangelie nooit gehoord hebben? Ja, dan kun je horen denken: dat die mensen niet in God geloven dat is toch logisch? Ze hebben nooit van God gehoord of van Jezus? Ze hebben nooit de kans gehad om het Evangelie aan te nemen. Die kun je het toch niet aanrekenen dat ze God niet kennen.....

1 de openbaring van God

Laten we Gods Woord hierover met elkaar navolgen vanavond. Waarbij we ook steeds naar onszelf kijken. Om te beginnen zegt Romeinen 1 dat God wel iets van Zich laat zien aan alle mensen. Namelijk vers 20 Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid. Goddelijkheid, dus volmaaktheid, wijsheid, heiligheid. Want die schittert in alle schepselen en in heel de schepping. Ook al is deze wereld enorm aangetast door de zonde, door alle plagen, rampen en oordelen. Net als een Rembrandt. Een vandaal kan de nachtwacht van Rembrandt met een mes bewerken en er krassen en scheuren inzetten. Toch kun je nog zien dat het een Rembrandt is. kijk, de schepping is enorm aangetast door rampen, onrecht, verschrikkelijke dingen. Toch is en blijft het Gods werk, de schepping. Als je kijkt naar een heel klein diertje onder een microscoop. Naar het menselijk lichaam en alle organen ervan. Naar de oceanen en de bergen. Naar het heelal en de afstanden en de sterrenstelsels. Het straalt

Gods wijsheid en Gods macht en Gods volmaaktheid uit. Prachtig! God openbaart Zich! Ieder mens zou rond moeten lopen aarde met een schreeuw in zijn hart: Deze God, hoe kan ik Hem kennen? Deze wijze, machtige, volmaakte God, hoe leer ik Hem kennen?

Maar.....wat doen mensen? Vers 18 ze houden de waarheid in ongerechtigheid ten onder. Ze duwen dat weg. Vers 21 ze zijn verrijdeld geworden in hun overleggingen. Vers 23 Ze hebben de heerlijkheid Gods veranderd in de gelijkenis van een beeld. Mensen maken beelden in de Romeinse tijd en aanbidden die. Een beeld van een mens, of van een dier en ze vinden er rust en vrede in. Zonder dat zij de ware God kennen, vinden ze toch genoeg in iets anders wat ze vereren.

En vandaag de dag? Mensen, we denken vooral aan mensen die nooit het Evangelie hebben gehoord, mensen geloven in 'een Hogere macht', geloven in Allah of zijn Hindoe, mensen aanbidden een boom of de zon, mensen aanbidden een enorme held in de muziek of in de sport, mensen zijn atheïst, mensen geloven in evolutie ipv schepping.

Ze vereren iets of niets, terwijl de ware God Zich wel aan hen bekendmaakt in de schepping. En zegt Romeinen 1:20 slot: daarom zijn zij niet te verontschuldigen. Zij hadden God moeten kennen. Want Hij laat van Zich zien. Vers 21, ze merken wel iets van God. Maar toch kennen ze Hem niet, maar vereren ze wat anders of niets, maar niet GóD. Daarom toorn God over hen. Wordt, vers 18, de toorn Gods over hen geopenbaard. God toorn op de mensheid die Hem niet kent. Die zijn rust ergens anders in vindt dan in Hem! Die Hem de verering onthoudt, niet geeft.

Ja, maar ze kunnen Hem toch ook niet kennen? Als ze nooit van de Bijbel horen, dan kunnen ze toch ook niet God kennen?

Ja, dat is zo, maar hoe komt dat? Aan wie ligt dat? Aan God? Of aan de mens, aan Adam? In het paradijs konden we God wel kennen. Elke grasspriet, elk zuchtje wind, elk bloemetje, elke zonnestraal, elk diertje deed Adam God verheerlijken en prijzen. Maar wij hebben ons daarvan beroofd! Als je baas zegt: ik leg je loon van 200 euro boven op de kast, haal het er straks maar af. En jij pakt een mens en snijdt heel moedwillig je handen af, dan kun je die 200 euro niet meer pakken. Dat kan niet, je kan er niet bij. Dat kan niet. Maar wie zijn schuld is dat dan? Wij hebben dat vermogen om God te kennen in ons vermoordt en weggesneden. Dus dat is de schuld van ons mensen. In Adam door ons allen gedaan. Dat mensen zonder Bijbel God niet kennen is onze schuld. God is niet verplicht die Bijbel wel te geven. God is niet verplicht om dat te doen. Trouwens: als de Bijbel wel komt tot mensen, over God Wie Hij is en over Jezus, dan willen we niet, dan slaan we het weg, dan vinden we dat lastig,

dan haten we het, dan willen we me rust gelaten worden. Mensen die nooit van God gehoord hebben: Gods toorn is over hen. Nu...en eeuwig..... Je rilt en huivert.

En....als ik daar nou eens was geboren? In Saoedi-Arabië, in de binnenlanden van Afrika, in een gezin dat atheïstisch was....dan zou ik ook moslim geweest zijn, zou ik ook een boom aanbeden hebben, zou ik ook atheïst zijn. Die mensen die nooit van God gehoord hebben, zijn net als ik, ik ben net als zij.

O, waarom heeft God mij het wel laten horen uit de Bijbel? Dat Hij heilig en rechtvaardig is. Dat Hij in Christus verzoend is. Dat Hij gerechtigheid eist en die ook Zelf geeft. Wie ben ik, dat U het mij wel hebt laten horen? Dat is de genade van Uw verbond. Ik leef in het licht, de lichtstralen van de Bijbel, Die openbaart Wie God is. Ten volle, ten diepste, helemaal. Dat is de genade van Zijn verbond. Kinderdoop, Bijbel, opvoeding, kerkdienst, catechisatie. Wie ben ik, dat ik dat weten mag? Het zou naar recht geweest zijn als U het niet had gedaan.

En.....nog groter wordt mijn dankbaarheid en verwondering als ik het ook mocht geloven. Als ik onder de Bijbel werd ingewonnen. Ik kon het niet meer tegenspreken, niet meer van mij afzetten, niet meer tegenin gaan. Ik kwam klem te zitten want de wet onthulde mij diepste wezen als zondaar en ik boog en erkende. En ik ging uit mezelf naar Jezus, want het Evangelie onthulde me dat Hij zondaren aanneemt. En ik vluchtte tot Jezus en Hij heeft mij gered. Dat is de genade van de uitverkiezing. Dat ik geloven mag. Dat ik ingewonnen ben. Wie ben ik dat mij dat ten deel mocht vallen? Dat ik in God geloven mag? Dat ik van hem ben, dat ik in Hem mijn Vader heb. Het zou naar recht geweest zijn als U dat niet gedaan had.

En kijk, dan, dan krijgt het zicht op de schepping heel andere invulling. Als ik zo naar de schepping kijk, Gods macht en wijsheid. Zijn macht in het heelal, in het onweer, in het roepen en het was er. Zijn wijsheid in het menselijk lichaam, in de natuurwetten die we ontdekken: deze God, deze God, zo wijs en machtig is mijn Vader! Ik heb een Vader Die zo wijs is en zo machtig als de schepping mij laat zien. Hoe kan ik toch steeds weer twijfelen of het wel goed komt....

Maar....al die mensen, al die mensen die nooit van God gehoord hebben in de Bijbel. Die onder Gods toorn liggen en leven en sterven. En het enige wat hen redden kan is het Evangelie. Is de verkondiging van de Bijbelse Boodschap. Dat is het enige redmiddel. O zegt Paulus, wij dan wetende de schrik des HEEREN..... Gedrongen door de liefde van Christus.... hebt u dat nooit, heb jij dat nooit? Allemaal drenkelingen die

dreigen eeuwig weg te zinken. En...wij hebben de reddingsboei! Wij hebben de reddingsboei.

Spurgeon zegt ergens: er zijn mensen die zich afvragen wat zal God doen met mensen die nooit van Hem gehoord hebben? Ja, daar kun je heel lang over discussiëren, is dat wel eerlijk, is dat niet te zwart-wit, ik kan me dat niet voorstellen enz. enz. Ik vraag me meer af zegt Spurgeon dan, wat God zal doen met mensen die wel van Hem gehoord hebben, maar het nooit aan die anderen hebben laten weten? Wat zal God met die mensen doen? Die een reddingsboei hadden, maar hem nooit aan iemand hebben toegeworpen? En maar mensen lieten verdrinken.....

Ik hoorde onlangs een gebeurtenis uit het leven van Hudson Taylor. De zendeling van China. Hij had een Chinees leren kennen en was bevriend geworden met hem. Op een dag was hij samen zijn vriend in een boot op de rivier aan het vissen. Tot die man overboord sloeg. In de snelstromende rivier. En Hudson Taylor riep naar de boten in de buurt: ga, ga zoek, mijn vriend is overboord geslagen. Mijn niemand reageerde, ze bleven allemaal vissen. Hudson Taylor roepen: zoek dan, zoek mijn vriend dan. Tot één van die anderen zó deed. Geld. Hudson Taylor riep: goed ik geef je 5000 euro. Hij deed weer zo, meer geld. 10.000 euro. Toen kwam een boot in beweging, maar...toen die de man vond, was hij inmiddels overleden, er was zoveel tijd overheen gegaan met dat onderhandelen..... Hudson Taylor zei toen later: ik dacht wat erg dat die vissers het lichaam van die man lieten verdrinken. Maar wat erg dat wij zoveel zielen van mensen laten verdrinken omdat we zo lang wachten en zo traag zijn om hen het Evangelie te gaan brengen.

Wat doet u eraan, en jij, om die reddingsboei ergens te brengen? Hoelang wacht u al, wacht ik al, omdat ik bezig wil blijven, hoevelen zijn ondertussen al gestorven, met hun ziel verdronken omdat ik maar talm en wacht. En niets doe om hen het enige reddingsmiddel toe te werpen. Om hen te redden uit Gods toorn.

2 de overgave door God

Maar....die toorn van God. Waaruit blijkt dat? We gaan eerst nog even terug naar vers 18. Want de toorn van God wordt geopenbaard over alle godloosheid en ongerechtigheid van de mensen. Van de mensen die in plaats van God iets of iemand anders of niets vereren. Nou, waaraan denk je als het gaat over Gods toorn? Nou, ik denk dat wij geneigd zijn dan te zeggen: ongelukken, rampen, oordelen, verschrikkelijke verwoestingen. Daaraan kun je wel iets zien van Gods toorn. En dan denk je: ik hoop niet dat we ooit in Nederland zo iets meemaken.

Dat noemt Romeinen 1 niet in elk geval. Het is zelfs zo dat een ongeluk, een ramp, een ziekte juist door God gebruikt kan worden om je tot Zich te trekken, of om je te louteren, dichterbij Hem te brengen. Zodat dat zeker geen uiting van Gods toorn is. Denk aan Job. Die werd niet geslagen omdat God toornig op hem was, integendeel.

Er is dan ook iets waar we veel bangere voor moeten zijn, veel bangere. En waar we veel meer om moeten bidden dan dat we geen ongeluk zullen krijgen en niet ziek zullen worden. Iets wat veel erger is. Namelijk dat God ons overgeeft. Bid dat vooral: Heere, geef mij niet over.

Dat komt drie keer voor in Romeinen 1. Vers 24, 26, 28. Daarom heeft God hen overgegeven. Overgegeven in de begeerlijkheden van hun hart, tot oneerbare bewegingen, in een verkeerde zin. Zeg maar: overgegeven aan zonden. Daar gaan we over nadenken. Denk mee. Om te beginnen, dat voorop, is overgegeven aan zonden iets anders dan vallen in zonden. Daar kun je het moeilijk mee hebben. Als je steeds weer in zonde valt. Maar wie er honderd of duizend keer in valt, is er niet aan overgegeven. Het maakt verschil of je in het water valt en je probeert er spartelend uit te komen. En ja valt er weer in en weer en spartelend probeer je er weer uit komen. Dat is toch anders dan wanneer je heerlijk rondzwemt in het water en daarvan geniet. Duizend keer spartelen is wat anders dan heerlijk rondzwemmen. Dat spartelen is bewijs van genade, dat zwemmen is bewijs van: overgegeven zijn.

Vers 24: in de begeerlijkheden van hun hart. Dat kan en zal vooral op seksuele zonden zien. Erotiek, overspel, hoererij. Loop rond in Amsterdam, in andere grote steden van de wereld. En duizenden zwemmen erin rond.

Vers 26: tot oneerbare bewegingen. Lesbische en homoseksuele praktijken. Let wel: ook hier gaat het over mensen die erin zwemmen, niet die ertegen vechten. Maar hoevelen zijn er niet die er zich niet voor schamen. Voor wat tegennatuurlijk is. Tegen de natuur. Want, en dat is Bijbels, onze natuur is door en door verdorven. En toch zijn er zonden waar onze natuur, ook na de zondeval van gruwel. Zoals ouders die hun kind misbruiken, pedofilie, dat mensen met een baby geslachtsge-meenschap hebben, homoseksualiteit, I Corinthe 11: een vrouw met kort en een man met lang haar. De natuur, die na de zondeval overgebleven natuur leert ons nog dat die dingen niet horen. Dat is tegen de natuur van ons mens-zijn in. Maar je ziet meer en meer dat God mensen overgeeft aan dingen die tegen-natuurlijk zijn. En ze zwemmen erin.

Vers 28: in een verkeerde zin. En dan worden in vers 29 en 30 zonden genoemd, een hele rij. Vervuld zijn met seksuele zonden, vol van ruzie en jaloezie, mensen die kwaad spreken van anderen, zinloos geweld

verheerlijken, ongehoorzaamheid aan ouders promoten, hun gezin niet liefhebben, zichzelf de beste vinden. Een hele reeks. Mensen die daarin zwemmen. Ik dacht: het lijkt de wereld van de popmuziek wel en de filmindustrie. Als een uitslaande brand zitten die zonden erin. Blijf erbij uit de buurt, nog een keer onderstrepen we dat na vrijdagavond.

Dat is het ergste: als God een mens overgeeft aan zulke zonden. Dan doen mensen het en ze moedigen anderen aan die het ook doen. In het begin doet het geweten nog wat moeilijk. Want ieder mens weet vers 32 dat zulk dingen verkeerd zijn en gestraft worden, maar als God je overgeeft heb je daar geen last meer van. Dat wordt steeds minder. Dat is het ergste. Als je geweten vroeger moeilijk deed over een zonde, en nu niet meer. Ja, dat voelt fijner, maar is verschrikkelijker.

Daaraan kun je zien dat Gods toorn over een mens, over mensen is. Komt dat openbaar. Wij dan wetende de schrik des HEEREN, en met innerlijke ontferming bewogen..... O wat erg zulke mensen, zo overgegeven aan zichzelf onder de toorn van God. Nee, hoe zou je er met plezier naar kijken, hoe zou je ervan zitten te genieten van zulke muziek, van zulke mensen die zulke dingen doen, van zulke films. Je krijgt medelijden als je ziet. Je ziet als een schilderij van Gods toorn voor je ogen. En zou je hart niet breken. O sportster o popster, ik zie, ik hoor in jou de openbaring van Gods toorn. Je bent bedorven voor de wereld zeiden ze vroeger wel.

Want dat is het ergste! Als God iemand daaraan overgeeft. Goed opletten. Dan geeft God je over aan wat al in je hart zit. Het zit er al! Begeerlijkheden van je hart, het zit er al die verkeerde zin, verkeerde verlangens. Jaloezie, drift, woede, eigen zin doen, zelfverheerlijking. Wie dat ontdekt..... die bidt: HEERE geef me er niet aan over. Leg mijn geweten niet het zwijgen op. Want als U dat zou doen, zou ik er ook in zwemmen. Geef me niet over aan mezelf.

Je zou dat zo kunnen zien. Wat is dat overgeven? Je staat allebei in het water van een stromende rivier. En jij wilt je lekker met die stroom mee laten drijven. Maar iemand anders houdt je vast. En trekt je terug. Houd je tegen om meegesleurd te worden. Al een hele tijd. En dan op een keer dan laat die ander je los, hij geeft je over aan die stroom en aan je eigen wens om erdoor meegevoerd te worden. Als God je overgeeft, dan wordt je meegesleurd en je zwemt er heerlijk in. Zelfs je geweten doet niet moeilijk meer. Ziek worden is erg, een ongeluk krijgen ook, maar dit.....

Ging je ook roepen: HEERE, red me, verlos me? Verlos me van de begeerlijkheden van mijn hart. Van de verkeerde zin van mijn gedachten. Verlos me!

En dan komt de cirkel weer rond. Want het enige redmiddel is het Evangelie van Jezus Christus. Dat is de kracht Gods tot zaligheid. De enige kracht tot zaligheid. Omdat Jezus Christus de schuld van al die zonden heeft gedragen. Zo zwaar, zo veel. Omdat Hij door de wet te volbrengen de Heilige Geest heeft verworven Die ander begeerten inbrengt in je hart: uitdankbaarheid de begeerte om God te dienen, de zonde te doden en in een Godzalig leven te wandelen. En alleen door het Evangelie in Jezus Christus verlost God! Werp je toch in dat Evangelie, in die armen van het Evangelie.

De duivel probeert ons om die armen heen te laten leven: och dat valt wel mee. Praat het goed. Kleinere zonden. Satan trekt je om de Evangelie armen heen. Of de duivel zegt: Probeer jezelf te verbeteren. Morgen beter dan gisteren en misschien overmorgen nog wat beter. Anders volgende week. Net zo lang totdat ik er voor God mee door kan, totdat ik aanvaardbaar ben voor God. Satan trekt je om boven die Evangeliearmen uit te komen. Of hij zegt: Word wanhopig: zie je wel, het lukt niet, het wordt niks, ik kom er toch nooit vanaf en bovendien. Hij wil je van die Evangelie armen vandaan houden.

Maar het Evangelie roept en nodigt: het enige middel tot zaligheid voor zulke zondige mensen. Laat u redden door het Evangelie in Jezus Christus. Dan zwem je niet meer in de zonde. Wel dat andere, dan val je in de zonde. Dan krijg je de strijd van Romeinen 7. Het goede dat ik wil doe ik niet, het kwade dat ik niet wil, doe ik wel. Niet zwemmen in de zonde, maar spartelen. Elke keer weer. Als ik in zonde val. Nee, niet uiterlijk in daden. Maar er is zoveel meer. In de plannen van mijn gedachten, in de opwellingen van mijn gemoed. Vroeger lette ik daar niet eens op: ja, ik denk het alleen maar, daar doe ik toch niemand kwaad mee. Maar nu, steeds meer, steeds meer, steeds fijngerueliger krijg ik er last van en strijd mee. Als ik in mijn gedachten of opwellingen in zonde val. O, Heere, haal mij eruit. Dat is mijn levenslange strijd geworden.

Totdat, totdat God mij eruit haalt en me op de kant houdt. Totdat God mij verlost van de begeerlijkheden van mijn hart. In de operatie van mijn sterven snijdt Hij het weg en snijdt Hij het eruit. En ik leef, ik leef volmaakt en volkomen. Door het Evangelie. Het enige redmiddel. De enige kracht Gods tot zaligheid.

Ja, maar....toch niet alle heidenen leven zo goddeloos. Soms vallen mensen die de Bijbel wel kennen gruwelijk tegen, en mensen die niet in God geloven zijn je beste burens. Klopt, dat kan ook. Daarover DV over 14 dagen in Romeinen 2.

Amen.